

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 131/13
v Luxemburgu 17. októbra 2013

Rozsudok vo veci C-101/12
Herbert Schaible/Spolková krajina Bádensko-Württembersko

Povinnosť individuálnej elektronickej identifikácie oviec a kôz je platná

Prijatím tohto opatrenia, ktoré je určené na lepšiu prevenciu nákaz zvierat, neporušil normotvorca ani slobodu podnikania chovateľov, ani zásadu rovnosti zaobchádzania

Pred vypuknutím rozsiahlej nákazy slintačkou a krívačkou v roku 2001 museli chovatelia oviec a kôz označovať svoje zvieratá iba pomocou ušnej značky alebo tetovania tak, aby bolo ihneď zrejmé, z ktorého chovu zvieratá pochádzajú. Okrem toho, museli tieto chovatelia viesť register o počte oviec a kôz prítomných na ich hospodárstve každý rok¹. Počas tejto nákazy bolo treba pristúpiť k systematickej porážke niekoľkých miliónov zvierat z dôvodu neidentifikovaných oviec a z dôvodu chýbajúcej možnosti vysledovania, pričom sa napokon zistilo, že veľký počet z nich nebol nakazený. Navyše bolo potrebné prijať rôzne opatrenia v Únii a zakázať na celom svete akýkoľvek vývoz hospodárskych zvierat, mäsa a živočíšnych výrobkov zo Spojeného kráľovstva.

Na účely lepšej prevencie takýchto epidémií a lepšieho fungovania trhu oviec a kôz medzi členskými štátmi zaviedol normotvorca Únie nový systém², podľa ktorého musí byť každé zviera identifikované individuálne pomocou dvoch identifikátorov, a síce pomocou tradičnej ušnej značky a pomocou elektronickeho zariadenia. Toto môže mať podobu elektronickej ušnej značky, bachorového bolusu, injektovateľného transpondéra alebo elektronickej značky na sponke. Identifikácia každého zvieratá musí byť zaznamenaná v registri v chove. Okrem toho, keď zviera opúšťa chov, musí byť jeho presun zaznamenaný v sprievodnom doklade, ktorý zvierať sprevádza. Navyše je každý členský štát povinný zriadiť ústredný register alebo počítačový databázu o všetkých chovoch nachádzajúcich sa na jeho území a v pravidelných intervaloch robiť inventúru zvierat držaných na týchto chovoch.

Pán Schaible, nemecký chovateľ oviec, ktorý má 450 bahníc, podal žalobu na Verwaltungsgericht Štuttgart (Správny súd Štuttgart, Nemecko), ktorou sa domáhal, aby súd určil, že sa naňho nevzťahuje povinnosť vykonávať identifikáciu svojich zvierat a ich individuálnu elektronickeú identifikáciu, ani povinnosť viesť register v chove. V tejto súvislosti správny súd žiada Súdny dvor, aby posúdil, či sú tieto povinnosti platné alebo či porušujú slobodu podnikania a zásadu rovnosti zaobchádzania.

Dnešným rozsudkom Súdny dvor rozhodol, že povinnosti chovateľov oviec a kôz identifikovať individuálne a elektronicke svojich zvieratá, ako aj viesť aktualizovaný register v chove, neporušujú ani slobodu podnikania, ani zásadu rovnosti zaobchádzania.

Hoci tieto ustanovenia môžu obmedzovať výkon **slobody podnikania**, sú v každom prípade odôvodnené legitímnymi cieľmi všeobecného záujmu, a to ochranou zdravia, bojom proti nákazám a dobrými životnými podmienkami, ako aj dokončením vnútorného trhu s týmito zvieratami.

¹ Smernica Rady 92/102/EHS z 27. novembra 1992 o identifikácii a registrácii zvierat (Ú. v. ES L 355, s. 32; Mim. vyd. 03/013, s. 232).

² Nariadenie Rady (ES) č. 21/2004 zo 17. decembra 2003, ktorým sa ustanovuje systém na identifikáciu a registráciu oviec a kôz, a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1782/2003 a smernice 92/102/EHS a 64/432/EHS (Ú. v. EÚ L 5, s. 8; Mim. vyd. 03/042, s. 56), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1560/2007 zo 17. decembra 2007 (Ú. v. EÚ L 340, s. 25) a nariadením Komisie (ES) č. 933/2008 z 23. septembra 2008 (Ú. v. EÚ L 256, s. 5).

Tieto povinnosti sú vhodné a nevyhnutné na dosiahnutie uvedených cieľov tým, že zjednodušujú výsledovateľnosť každého zvieratá a umožňujú tak príslušným orgánom v prípade nákazy prijať nevyhnutné opatrenia na zabránenie šírenia takýchto nákazlivých chorôb oviec a kôz.

Tieto povinnosti nie sú ani neprimerané. Pokiaľ ide o **finančné zaťaženia**, ktoré z nich pre chovateľov vyplývajú, uvádza Súdny dvor viaceré skutočnosti, ktoré treba vziať do úvahy, najmä že (i) tieto náklady môžu byť nižšie ako náklady na neselektívne opatrenia, ako je zákaz vývozu alebo preventívna porážka hospodárskych zvierat v prípade výskytu choroby, (ii) nový systém obsahuje viaceré výnimky, (iii) povinnosť elektronickej identifikácie sa zaviedla postupne a (iv) chovatelia majú možnosť získať finančnú podporu určenú na čiastočné pokrytie dodatočných nákladov spojených so zavedením systému. Pokiaľ ide o **dobré životné podmienky** sa Súdny dvor domnieva, že skutočnosť, že oba identifikátory musia byť pripevnené na zvieratá namiesto jediného, ako aj okolnosť, že nové identifikátory spôsobujú štatisticky viac zranení a komplikácií ako pôvodné identifikátory, nie sú spôsobilé preukázať, že posúdenie výhod zavedenia povinnosti elektronickej identifikácie, ktoré vykonal normotvorca Únie, bolo chybné. Okrem toho uvádza, že nový systém pozitívne prispieva k ochrane dobrých životných podmienok zvierat tým, že napomáha potlačeniu šíreniu nákaz a umožňuje tak zabrániť utrpeniu infikovaných zvierat.

Nový systém tiež rešpektuje zásadu **rovnosti zaobchádzania**.

Výnimka, ktorá oprávňuje **členské štáty s malou populáciou oviec a kôz**³, aby zaviedli systém elektronickej identifikácie voliteľne, nediskriminuje chovateľov usadených v členskom štáte, kde je táto identifikácia povinná. V tejto súvislosti Súdny dvor predovšetkým uvádza, že limitné úrovne sú objektívne a primerané k cieľom sledovaným novým systémom a že táto výnimka sa uplatňuje iba na zvieratá, ktoré nie sú určené na obchod v rámci Spoločenstva.

Napokon tento systém nediskriminuje ani chovateľov oviec a kôz vo vzťahu k chovateľom **hovädzieho dobytku a ošípaných**, ktorí nemajú rovnaké povinnosti. Napriek určitým podobnostiam týchto rôznych druhov cicavcov existujú rozdiely odôvodňujúce vlastný regulačný rámec pre každý druh zvieratá. Vzhľadom na historické súvislosti krízy slintačky a krívačky v roku 2001 bol normotvorca Únie oprávnený zaviesť špecifickú právnu úpravu obsahujúcu elektronickú identifikáciu oviec a kôz, ktoré boli touto krízou obzvlášť dotknuté. Súdny dvor však uvádza, že ak sa normotvorca mohol pri zavedení elektronickej identifikácie legitímne opierať o takýto postupný prístup, je povinný s ohľadom na ciele napadnutej právnej úpravy zvážiť nutnosť vykonať prieskum zavedených opatrení, predovšetkým pokiaľ ide o voliteľnú alebo povinnú povahu elektronickej identifikácie.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

³ Pri maximálnom celkovom počte 600 000 oviec a kôz a maximálnom počte 160 000 kôz.